

3. Direktyvos 2010/13 23 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad tais atvejais, kai valstybė narė nepasinaudojo galimybe numatyti griežtesnę normą nei nustatytoji šiame straipsnyje, pagal ją ne tik nedraudžiama „juodąsias sekundes“, kurios įterpiamos tarp skirtingų televizijos reklamos pranešimų sekos tarpų arba tarp šios sekos ir po jos einančios programos, įtraukti į šiame straipsnyje numatytą maksimalų 20 % televizijos reklamos transliavimo laiką per valandą, bet netgi įpareigojama jas įtraukti į šį laiką.

⁽¹⁾ OL C 292, 2014 9 1.

2016 m. vasario 17 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuva) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Air Baltic Corporation AS/ Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba

(Byla C-429/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Oro transportas — Monrealio konvencija — 19, 22 ir 29 straipsniai — Oro vežėjo atsakomybė už vėlavimą vežant keleivius tarptautiniais maršrutais — Keleivių darbdavio sudaryta vežimo sutartis — Dėl vėlavimo kilusi žala — Darbdavio patirta žala)

(2016/C 145/09)

Proceso kalba: lietuvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Air Baltic Corporation AS

Kita šalis: Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba

Rezoliucinė dalis

1999 m. gegužės 28 d. Monrealyje sudaryta ir Europos bendrijos vardu 2001 m. balandžio 5 d. Tarybos sprendimu 2001/539/EB patvirtinta Konvencija dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo, be kita ko, jos 19, 22 ir 29 straipsniai, aiškintina taip, kad oro vežėjas, sudaręs tarptautinio vežimo sutartį, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, su asmenų, vežamų kaip keleiviai, darbdaviu, atsako šiam darbdaviui už žalą, kilusią dėl skrydžių, kuriais pagal šią sutartį vyko jo darbuotojai, vėlavimo ir pasireiškusių kaip šio darbdavio patirtos papildomos išlaidos.

⁽¹⁾ OL C 421, 2014 11 24.

2016 m. vasario 18 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje Vokietijos Federacinė Respublika/Europos Komisija

(Byla C-446/14 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Valstybės pagalba — Gyvūnų griaučių ir skerdyklų atliekų šalinimo paslaugos — Pajėgumų rezervo išsaugojimas epizotijos atveju — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka — Bendros ekonominės svarbos paslauga — Akivaizdi vertinimo klaida — Kompensacija, susijusi su viešosios paslaugos įsipareigojimu — Pareiga motyvuoti)

(2016/C 145/10)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Vokietijos Federacinė Respublika, atstovaujama T. Henze ir J. Möller, advokatų T. Lübbig ir M. Klasse

Kita proceso šalis: Europos Komisija, atstovaujama T. Maxian Rusche ir C. Egerer

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 409, 2014 11 17.

**2016 m. vasario 25 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija/
Ispanijos Karalystė**

(Byla C-454/14) ⁽¹⁾

**(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Aplinka — Direktyva 1999/31/EB — 14 straipsnis — Atliekų
sąvartynai — Esamų sąvartynų neatitiktis reikalavimams — Uždarymo ir vėlesnės priežiūros tvarka)**

(2016/C 145/11)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano ir D. Loma-Osorio Lerena

Atsakovė: Ispanijos Karalystė, atstovaujama L. Banciella Rodríguez-Miñón

Rezoliucinė dalis

1. Kiekvieno nagrinėjamo sąvartyno, konkrečiai Ortuella (Baskų kraštas), Zurita ir Juan Grande (Kanarų salos) sąvartynų atžvilgiu nesiėmusi būtinų priemonių, įpareigojančių operatorius parengti sąvartyno planą ir užtikrinti visišką šio plano įgyvendinimą, kaip pagal 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvos 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų reikalavimus, išskyrus išvardytus šios direktyvos I priedo 1 punkte, per aštuonerius metus nuo minėtos direktyvos 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 14 straipsnio c punktą, kiek tai susiję su nurodytais sąvartynais.
2. Kiekvieno nagrinėjamo sąvartyno, konkrečiai Vélez Rubio (Almerija), Alcolea de Cinca (Hueska), Sarinjena (Hueska), Tamarite de Litera (Hueska), Somontano – Barbāstras (Hueska), Barranco de Sedases (Fraga, Hueska), Barranco Seco (Puntaljana, Palma), Chumilja (Mursija) ir Legāspija (Guipuzkoa), Sierra Valleja (Arkos de la Frontera, Kadisas), Carretera Pantano del Rumber (Baños de la Encina, Chaenas), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Chaenas), Cerrajón (Castillo de Locubín, Chaenas), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Chaenas), Hoya del Pino (Siles, Chaenas), Bellavista (Finca El Coronel, Alkala de Gvadaira, Sevilija), El Patarín (Alkala de Gvadaira, Sevilija), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (El Arahālis, Sevilija), Carretera de Almadén de la Plata (Kasalja de la Siera Sevilija), El Chaparral (Ėsicha, Sevilija), A-92 kelio 57,5 km (Moron de la Frontera, Sevilija), 3118 kelyje Fuente Leona – Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema – Benamahoma, Kadisas) Andrada Baja (Alkala de Gvadaira, Sevilija), Las Zorreras (Aldeira, Granada), Carretera de los Villares (Anducharas, Chaenas), La Chacona (Kabra, Kordoba) ir Chaparral – La Sombrerera (Puerto Seranas, Kadisas) sąvartynų atžvilgiu nepriėmusi būtinų priemonių kuo greičiau pagal Direktyvos 1999/31 7 straipsnio g punktą ir 13 straipsnį uždaryti sąvartynus, kuriems pagal 8 straipsnį nebuvo duotas leidimas tęsti veiklą, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal minėtos direktyvos 14 straipsnio b punktą, kiek tai susiję su nurodytais sąvartynais.